

Faktorerne leder også, især med deres opbygning og indledning (strofe 1), tankerne hen på den skabelsesberetning, som findes i 1. Mosebog: "I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden", og på Johannesevangeliets indledning i Det nye Testamente: "I begyndelsen var Ordet". Det er dermed den af scientologiens tekster, som i højeste grad *ligner* andre religiøse tekster på et helt konkret plan. Der kan have ligget en helt bevidst hensigt bag ved dette valg fra Hubbards side, nemlig at signalere til omverdenen: se, vi har en skabelsesberetning; vi er en rigtig religion. Altså et legitimeringsforsøg.

Læs herfra

Menneskets tidsspør

Ifølge Scientology er mennesket et sammensat væsen, som består af krop, sind og ånd. Af disse enheder er kroppen den absolut laveste enhed, mens ånden er den højeste. Ånden kaldes *Thetanen* (eller thetavæsnet) og omtales altid som *han*. Et menneske er et åndeligt væsen (en thetan; en personificering af livskraften theta) og er som sådant udødelig (ligesom theta). For sindet gælder de forestillinger, som gennemgås i afsnittet om dianetikken, bortset fra nogle få, men væsentlige ændringer. Det analytiske sind og det reaktive sind har samme funktioner, men på grund af Thetanens udødelighed er de negative oplevelser (engrammer), som er lagret i sindet, ikke længere udelukkende hentet i dette liv. Thetanen har gennemgået en lang række af inkarnationer, og fra alle disse inkarnationer findes alle de smertefulde hændelser optegnet i det reaktive sind eller på personens *tidsspør*. Det somatiske sind, som dianetikken omtalte som det tredje sind, har ligeledes fået udvidet sit spillerum betydeligt. Det kaldes i scientologien *GE* eller *GE-væsnet*, og er den enhed i enhver levende organisme, som har drevet den fysiske form (for mennesket: kroppen) frem igennem hele den fysiske udviklingshistorie. Fra hele denne historie, som er billioner af år gammel, er lagret smertefulde tilstande og situationer, som kan restimuleres. Begge disse linjer findes i menneskets ubevidste lager og udgør tilsammen tidssporet (*wholetrack*).

Tekst 8 henvender sig til auditor (den åndelige vejleder inden for Scientology) og redegør for de to linjer af tidssporet, som alle mennesker bærer, og som auditor skal hjælpe *preclear* (den som søger erkendelse om tidssporet) af med.

8. Tidssporet

Dette er en koldblodig og sandfærdig redegørelse for dine seneste 60 billioner år. [...]

... i dette liv har vi en kombination af det nuværende GE-væsen og det nuværende theta-væsen og deres kamp for at udjævne den barske livets vej og deres afvigende mål.

Det nuværende liv, eller et hvilket som helst liv, der dukker op, burde i nogen grad klares op for preclear. Liv er, til en vis grad, enheder i sig selv. Dette skyldes det faktum, at hvert liv i den tid preclear har været "med krop" leves med et nyt basisteam: GEvæsnet fortsætter gennem evolutionslinien, parallelt med protoplasmalinien, fra generation til generation, sædvanligvis på den samme planet – i dette tilfælde Jorden. Thetavæsnet kommer ind på linien fra forskellige områder og træder som regel hver gang ind på en helt ny GE-linie. Hvert liv leves da med et nyt GE-væsen. Preclear er altid, var altid og vil altid være thetavæsnet. Men thetavæsnet har, for hvert liv, en ny GE. Karakteren og kvaliteten af MEST-kroppen er derfor forskellig i hver levetid, MEST-kroppens fortid er i hver levetid forskellig set fra thetavæsnets synspunkt. Derfor har thetavæsnet forskellige erfaringer, som ikke altid, fra liv til liv, har samme mønster. Derfor, når liv dukker op, bør de undersøges og auditeres som nævnt ovenfor; få timer brugt på dette kan hjælpe væsentligt til en bedring.

Det nuværende livs betydning er overdrevet set

i lyset af, hvor lille en del det udgør af thetavæsnets samlede alder; auditor vil i de fleste tilfælde se sig selv tvunget til at bruge mange timer på det. Men han bør ikke auditere nogen tunge hændelser i den nuværende levetid. Disse har basishændelser, som kan reduceres langt hurtigere, og disse hændelser er altid mange livstider tidligere.

Den tid, man brugte på det nuværende liv tidligere i dianetikken, var meget stor. Det krævede held eller hundredevis af timers auditering for at opnå optimale resultater, og selv da kunne auditor kun opnå sit mål med stor snilde. Hurtigere teknikker gjorde det nuværende liv meget nemmere at auditere, skar ned på den nødvendige tid og forbedrede resultaterne; men de samme resultater kan opnås meget hurtigere med langt mindre snilde og dygtighed, når man auditerer *wholetrack*, hvilket vil sige thetavæsnets tidsspor. [...]

Den mest direkte måde at forandre tilstanden og formen på preclears MEST-krop er at auditere evolutionslinien. Mange sygdomme, lidelser og smerter sidder tilbage i selve kroppens linje. Disse restimuleres af omgivelserne eller af thetavæsnets tanker og handlinger og, når de én gang er blevet restimuleret, forandres kroppens fysiske tilstand. Imidlertid er kroppen påvirkelig i nutid af et genstyrket thetavæsens styring, og kroppens form og tilstand kan forandres på andre måder end alene ved at adressere GE. [...]

Kilde: *Scientology: A History of Man* af L. Ron Hubbard. 1952/1968, s. 5, 17-18, 23. Oversat af Dorte Refslund Christensen.

De følgende to tekster 9 og 10 er eksempler på, hvordan Hubbard forestillede sig henholdsvis den fysiske GE-linje og den åndelige Thetan-linje, som tilsammen udgør tidssporet. Tekst 9 er hentet i en sammenhæng, hvor de mest afgørende faser i den fysiske udviklingshistorie gennemgås. For at forstå dette aspekt af scientologien fuldt ud skal man forestille sig, at menneskets krop har undergået en udvikling fra at være et encellet væsen over en række forskellige former og til den nuværende krops form og funktion. Alle oplevelser fra denne enorme udvikling ligger lagret i GE.

9. The Weeper: Græderen

Efter at have forladt havet, tilbragte GE en halv million år på stranden. Den havde allerede som plankton kendt til luft, og stranden som alge og døende musling. Men ikke desto mindre tog det sådan cirka en halv million år, ifølge evolutionisterne, før væsnet lærte at bruge land.

Græderens tilstande er mange og gribende. Samtidig med at den stadig fik sin føde fra bølgerne, måtte den ånde. Bølger er voldsomme og ofte uregelmæssige. Græderen åbnede sig op for at få føde fra vandet og fik en bølge ind i skallen. Energisk pumpede den vandet ud, og så, før den kunne nå at nedsvælge luft, blev den ramt af en ny bølge. Her dukker ængstelse op. Da den stadig er et skaldyr, er græderens mobilitet lille. Den kunne ikke foretage hurtige frem- og tilbagetrækninger. Vandstanden faldt, og efterlod den bagende og tørstende. Og den måtte pumpe vand ud for fortsat at kunne leve.

Græderen kaldes sådan, fordi den måtte udpumpe saltvand. Det blev sluttet, at gråd hos et menneske er meget unaturligt. Hvorfor er det, at et menneske må pumpe noget salt vand ud for at få det bedre – eller rettere: Hvorfor medfører det at græde ud en sorgladning så stor en forandring af case? Hændelsen må handle om at udpumpe saltvand. Og dette er faktisk hele Græderens aktivitet, idet den – fordi den levede farefuldt på kanten af brændingen – måtte pumpe for at spise

og ånde. Væsnet havde to pumperør. Disse blev senere, fordi de var nærmest lyset, til menneskets øjne. Disse rør blev behandlet hårdhændet, blev fulde af sand, blev slået af brændingen.

Hvis preclear er ude af stand til at græde, skyldes det en delvis blokering i forhold til Græderen. Han er ved at blive ramt af en bølge, hans øjne er fulde af sand, eller han er bange for at åbne sin skal, fordi han kunne blive ramt. En lukket case er somme tider snarere et tilfælde af "skalukning".

Få preclear til at forestille sig, at hans øjne er i hans mund, og at de ser ud. Få ham til at scanne igennem sådan en situation. Så vil du finde Græderen, som han har i restimulering.

Hvis du får preclear til at gå igennem alle de fysiske bevægelser i at hulke krampagtigt, uanset hvordan hans følelser er, kan det være, at han får forbindelse med Græderen. At ræbe, gispe, hulke, at være ved at kvæles, skælve, ryste, er alt sammen manifestationer af en emotionel dramatisering af Græderen.

Græderen (oprindeligt kaldet Den Uhyggelige Græder eller Boohoo) har billioner af uheld. Hvis auditor scanner disse, vil han finde en eller to, som er forblevet i restimulering, og som er åbne for auditering.

Kilde: *Scientology: A History of Man* af L. Ron Hubbard 1952/1968, s. 30-31. Oversat af Dorthe Refslund Christensen.

Tekst 10 er en såkaldt *auditingberetning*, det vil sige en beretning, som er resultatet af en preclears kommunikation med sit tidsspor. Teksten kan således også læses som en ritualtekst, da den skildrer, hvad der kan ske under en *auditingssession*. Teksten beretter om, hvordan tidssporet kontaktes, og hvilke hændelser, som preclear arbejder med at fjerne fra sin reaktive hukommelse. Indholdet i tekst 9, trods den ganske svimlende tidshorisont, forholder sig til en række påståede fysiologiske forbindelser mellem mennesket og dets tidligere evolutionsstadier, som med lidt fantasi og indlevelse i Hubbards logik er til at få øje på. Tekst 10 er et højdramatisk, intergalaktisk handlingsforløb, som ikke lader science fiction litteratur noget efter.

10. Scientologs rapport, preclear: case nr. 13

Tidligere tilstand

Glad og veloplagt. Tendens til at blive forvirret over steder og forvirret i tankerne. Uvillighed til at kontrollere andre. Uvillighed til at bruge magt.

Mentalt standpunkt

Jeg har mere realitet på min mentale tilstand. Jeg føler mig lykkeligere med hensyn til min evne til at kontrollere forvirring. Jeg er mere villig til at bruge magt og har en bedre forståelse af mit ansvar. Jeg har mere realitet på tidligere liv og på mig selv som et åndeligt væsen.

Fysisk forbedring

Ingen yderligere forandring; preclear er generelt i god fysisk tilstand.

Hvad du tilskriver forbedringen

At finde ud af forvirrings-mekanismen og finde ud af hvor villig jeg var til at tage ansvaret for at forvolde skade.

Engrammet

Auditoren kontaktede flere engrammer, men ved en sidste gencheckning viste det sig, at engrammet med mest ladning ikke tidligere var kontaktet; det kom tilfældigt til syne og var parat til at blive kørt. PC havde for 468 millioner år siden mistet en robotkrop. Under de første fem timers auditing blev PC lokket til at se længere tilbage for at finde ud af, hvordan han fik kroppen. Han havde først en pindekrop på Mars, senere kom han til det resultat, at det var en dukkekrop. Visse dele af hændelsen var dub-in [imaginær genkaldelse – der er ingen smerte i et dub-in], men selv nogle af disse passede, når de blev rekonstrueret, ind i den endelige form; de skulle bare modificeres en smule. Historien, så nær afslutningen som det er muligt, forløber som følger:

For 469.476.000 år siden var preclear på Mars uden en krop, han forvoldte skader og ødelagde broer og bygninger. Folket blev af en alarm kaldt til templet. PC gik derhen og smadrede den bageste kirkestol og templets tårn. Han vandrede ind i byen og så en dukke i et vindue; mens han forsøgte at bevæge dens lemmer, blev han fanget i en fælde i den. Folk greb dukken, gennempregede den og kastede den ud ad vinduet (et fald på 10

meter). Dukken blev ublidt taget med hen til templet og blev skudt med biskoppens pistol, mens menigheden sang "Gud er kærlighed". Da folk gik derfra, vaklede dukken, der var ude af kontrol, ud af templet og blev kørt over af en stor bil og en damptrømler. Den blev så ført tilbage til biskoppen, som beordrede den at grave grøfter og skyttegrave i de næste 2.000 år. (Hele hændelsen varede næsten 2.000.000 år). Så blev den taget, kroppen blev fjernet, og PC fik løfte om en robotkrop. Thetanen (PC) kom op til en implantation [implant: en pinefuld og voldelig måde at overvælde et individ på ...i et forsøg på at kontrollere ham og holde ham nede; implantation: sted, hvor dette foregår] og blev lagt ind i en isterning, rejste med en flyvende tallerken og blev nedkastet på en planet zx 432. Han blev af en emanator [en slags stråleapparat] trukket hen til en bygning. Ved rotation og forvirring blev PC interioriseret ind i en attraptrænings- og indoktrinerings-robotkrop. På en eller anden måde skete en overførsel til en anden robotkrop, og PC fik besked på at se efter den for evigt. Den meldte sig til en landsby (efter et tvivlsomt møde med en gigant og et hedeslag) og blev sat til at overvåge løsningen af flyvende tallerkener. Den skød og dræbte en anden robot, og PC overtog dens krop for at bevise den kunne arbejde. PC blev straffet i den første robotkrop i en flyvende tallerken og blev afskibet. Den flyvende tallerken eksploderede undervejs, og robotens krop gik, mens den var i rummet, i to dele, mens PC forgæves bestræbte sig på at tage vare på den og den anden krop. Denne blev ved en flyvende tallerkens afgang suget ned i vandet i en dok. Dykkere bragte den op, men PC mener han forlod den for at følge med den anden krop.

Der var mindre virkelige hændelser med rumstationer og skyderi og mange engrammiske kommandovendinger. Ved sidste gennemgang kom det frem, at PC kastede dukken ud ad vinduet (kun ca. 5 meter) og blev hængende fast; han blev så gennempreglet mens han lå på jorden. Der var i intervaller under auditingen kropstrækninger, kasten med hovedet og siten i øjnene. Under dukkens fald var kroppens og hovedets trækninger meget voldsommere.

Kilde: *Har du Levet før dette Liv?* af L. Ron Hubbard. 1960/1978, s. 115-117.

Som vi så i tekst 5 om universer, og som Faktorerne (tekst 7) også redegør for, er livet i MEST-universet uønskeligt for mennesket (Thetanen), ligesom afhængigheden af kroppen synes at hive Thetanen ned under en stadig tungere dyne af mangel på erkendelse. Tekst 11 henvender sig til auditor og er en række retningslinier for, hvordan han kan og bør behandle preclear. Teksten siger på en meget direkte måde, at kroppen og mennesket som en sammensat størrelse ikke er hovedsageligt. Det er modsat netop menneskets åndelige selv. At behandle preclear som et sammensat menneske fremstilles næsten som var det en forbrydelse: Han vil stadig være for svag til at overleve. Den eneste måde, mennesket kan frelses på, er ved at tage det udgangspunkt, at man henvender sig til en udødelig ånd, som rækker langt ud over sin egen fatteevne og de nuværende bindinger. Hvor Faktorerne som tekst er næsten højtidelig i sin tone, er tekst 11 meget direkte og langt lettere forståelig.

Læs hertil.

11. Om fald og forveksling

Ved at køre GE-hændelser, ved at rydde op i den nuværende levetid, ved at køre "tidligere dødsfald", kan auditor skaffe preclear af med psykosomatiske lidelser efter tilskadekomster. Auditor kan praktisk talt genopbygge kroppen. Han kan klare tanker ved at fjerne smerter, som er stimuleret af tanker. Han kan gøre tusinder af vidundere, som aldrig før har været mulige her på jorden – eller andre steder for den sags skyld.

Men når han har gjort alle disse ting, ofte et stort arbejde, hvad har han da? Han har et sammensat væsen, som er godt nok til at kunne kaldes homo novis – en theta-animeret MEST-krop, som er udstyret med nye og ønskværdige egenskaber. Det betyder ikke, at preclear er clearet. Dette betyder ikke, at han har lokaliseret preclear for preclear og har gendannet en ultimativ selv-determinisme. Det betyder, at auditor har gjort det godt. Auditor har frembragt, hvad vi kalder en MEST-clear, et godt, rask, rationelt MEST-væsen, som er sådan cirka en skyskraber højere end homo sapiens. Men i den homo sapiens er det ret forfærdeligt at være; dette er ikke godt nok, ikke tilnærmelsesvis godt nok.

Denne homo novis er begrænset i sin selv-determinisme af alle det aberrerede samfunds økono-

miske og sociale restriktioner. Han er ikke fri af føde, klæder eller ly. Han dør, hvis du gør ham for kold, han omkommer, hvis iltindholdet bliver for lavt. Han lever udspændt i et tolerancebånd, i den grad hæmmet af en andenrangsplanen, i et tiende rangs system, bytte for al den syge vilje, der hersker. Er dette væsen frit eller selv-determineret? Måske er han god nok til at være herre over sine fæller, så han er i sikkerhed i en grad, som han aldrig før har været. Men det er hans eneste sikre rute mod sikkerhed. Han må kæmpe og give ordre for at beholde sine tre kvadratmeter, han må have politibeskyttelse for at holde sig fri af skudhuller og slagmærker. Sammenlignet med homo sapiens, er homo novis meget høj og meget gudelignende. Sammenlignet med et sandt selv-determineret væsen, er homo novis en myre, som er klar til at dø for alles fejltrin. [...]

En krop er en grøntsag. Og ikke en gang en særlig følsom grøntsag, for den mangler erkendelse på hele theta-området. Som enhver grøntsag vokser den fra frø og har vanemønstre, som hjælper den med at overleve. Og som enhver grøntsag bliver den på en eller anden måde brugt af andre.

Tidlige theta-væsner så MEST-kroppe optræde og være, som om de var selv-motiverede. Dette var mærkværdigt. Det tidlige theta-væsen vidste ikke, at disse MEST-kroppes åndfuldhed var totalt af-